

РЕШЕНИЕ

№ 265

гр. П., 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., XVII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ани Харизанова

при участието на секретаря Наталия Д.а
като разгледа докладваното от Ани Харизанова Гражданско дело №
20225220103282 по описа за 2022 година

В исковата си молба срещу С. К. И. с ЕГН ***** от град П., ул.“Н. Ц.“№4, вх.А, ет.3 ищецът Т. Т., гражданин на К., роден на 03.12.1949 г. с ЛНЧ ***** от град С., ул.“С. С.“№3 твърди, че с ответницата са сключили граждански брак на 27.12.2008г в град П., втори поред и за двамата. Твърди се, че от брака си нямат деца. Имат деца от предходни бракове. Твърди се, че след сключване на брака съпрузите заживели в град С. като по време на брака ищецът изцяло със свои средства построил двуетажна масивна жилищна сграда със застроена площ от 101.85 кв.м. УПИ IV-13 в кв.2 по плана на град С., с площ на поземления имот 766 кв.м. През 2019г ищецът решил да прехвърли горния имот на двамата си сина от първия брак, но ответницата изразила недоволство за това решение. Въпреки нейното несъгласие ищецът прехвърлил къщата на децата си. Това разстроило брачните му отношения с ответницата, тъй като последната започнала да се държи грубо с него, да го обижда почти ежедневно, а след това като се влошило здравословното състояние на ищеца и се нуждае от лице, което да го придружи до лечебното заведение в град С., за да му се направи операция за смяна на тазобедрената става, ответницата му заявила, че следва да и даде сумата от 500лв., за да го придружи до болницата. Поведението и стигнало дотам, че го попитала кога ще умре, за да му вземе пенсията, която получава в К., което много го разстроило и го мотивирало окончателно да продаде имота на трети лица, което и сторил на 05.10.2022г. и от тази дата живее на хотел / къща за гости в град С./. Твърди се, че ответницата повече от година живее в град П., помага на сина и в домакинството, в ремонта на жилището ме и не се интересува от съпруга си. Ищецът твърди, че непосредствено преди да подаде молбата за развод се опитал да проведен разговор с ответницата да се разведат по взаимно съгласие, но ответницата поставила

условие да и плати 10 000 евро, за да се разведат , в противен случай не била съгласна да се прекрати брака им. Моли се съда да постанови решение, с което да се прекрати брака между страните като дълбоко и непоправимо разстроен без произнасяне по въпроса за вината. Не следва съдът да се произнася по въпроса за упражняване на родителски права, лични отношения и издръжка, тъй като от брака си нямат родени деца. Не следва съдът да се произнася по въпроса за ползване на семейното жилище, находящо се в град С., ул.“С. С.“№3, тъй като това жилище вече е продадено на трети лица. Ищецът заявява, че не е съгласен след прекратяване на брака съпругата му да продължи да носи брачното му фамилно име Т.. В подкрепа на твърденията си ищецът ангажира доказателства.

В срока по чл.131 от ГПК о ответницата е подаден писмен отговор, с който заявява, че не желае да се развежда, тъй като все още обича съпруга си и вярва, че съпругът и ще преосмисли това свое намерение. Същевременно отрича изложените в исковата молба твърдения , касаещи нейното поведение и отношение към съпруга и. Твърди същевременно в отговора си ,че от 2013 до 01.08.2019г била подложена на голям психически и физически тормоз поради че след като по време на брака са придобили къща, то ответницата има права върху тази къща в обем $\frac{1}{2}$ идеална част. Ответницата излага твърдения, че след като през 2019г излязъл закон, че чужденците могат да закупуват поземлени имоти ищецът решил да прехвърли къщата им в град С. на двамата си сина от предходен брак . Ответницата се съгласила веднага, надявайки се ,че постоянното му мрънкане , недоволство , физически и психически тормоз ще спре. Къщата била продадена през 2019г, без ответницата да получи стотинка, дори без едно благодаря. След като разбрала, че единствено ищецът си запазил правото на ползване върху този имот, ответницата се почувствала обидена, излишна , наранена и взела решение да напусне семейното жилище. На 25.11.2019г ответницата напуснала семейното жилище и отишла да живее в град П. в собственото и жилище. Вечерта на 25.11.2019г ищецът се обадил по телефона на ответницата и и се помолил да се върне при него, изразявайки съжаление, че е сбъркал и че е постъпил несправедливо, обещавайки и че ще поправи грешката. Ответницата решила да даде шанс на брачната им връзка. Нищо не се променило освен , че от месец декември 2019г започнал да и дава по 110 евро, равняващи се 200лв. месечно,затова че не работи . Твърди, че ищецът не и е позволявал да ходи на работа , тъй като щели да спрат допълнителните пари върху пенсията му . Ответницата оспорва твърдението в исковата молба, че се е държала грубо с ищеца. Напротив твърди, че ищецът е този който се е държал грубо с нея и предизвиквал скандали по абсолютно незначителни поводи, които се чували в цялата махала. Твърди, че за деветте години, през които са живели в къщата в град С. поне четири пъти я е гонил . Обаждал се на сина и късно вечерта да дойде и да я вземе , защото отново са се скарали. Ответницата заявява, че е придружила ищеца до град С., за да му бъде извършена операция смяна на тазобедрена става. Твърди, че след операцията 3-4 месеца. Моли да се прекрати брака им по вина на ищеца . Желаете да запази брачното си фамилно име Т.. Моли ищецът да бъде осъден да плати издръжка по 300лв. месечно за месеците октомври, ноември и декември 2022г., тъй като от 04.10.2022г са разделени, през трите месеца не е работила , а е започнала работа от януари 2023г. Във връзка с това искане

заявява, че ищецът взема пенсия в общ размер от 1045 евро/ 195 евро от Гърция и 850 евро от К./. С писмения отговор се правят доказателствени искания.

В съдебно заседание ищецът се явява лично и с пълномощник. Поддържа брачния иск и прави искане съдът да приеме, че изключителна вина вина за разстройството на брака има ответницата.

В съдебно заседание ответницата се явява лично и моли да се прекрати брака по вина на ответника. Желает да запази брачното си фамилно име Т.. Заявява, че семейно жилище нямат към настоящия момент , тъй като къщата, която е била семейно жилище е продадена.

Пазарджишкият районен съд, след като се запозна с твърденията, изложени в исковата молба, доводите на страните, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност, при спазване разпоредбата на чл.235 от ГПК по вътрешно убеждение прие за установено следното:

Не се спори между страните, а се установява и от представените в тази връзка писмени доказателства-удостоверение за сключен граждански брак, издадено въз основа на акт за граждански брак №470 от 27.12.2008г., съставен от община П., че ищецът и ответницата са сключили граждански брак на 27.12.2008г. Съпругата е приела км своето фамилно име и фамилното име на съпруга си и след сключване на брака е с фамилно име И..

За изясняване на спорните обстоятелства от двете страни бяха ангажирани гласни доказателства. От разпита на свидетеля С. Карамитров се установи, че е приятел на ищеца. Миналата година се наложило да пътува до С. за операция на минискус. Според свидетеля ответницата е придружила ищеца до С. по този повод. След операцията ответницата продължила да се грижи за ищеца. Ищецът макар и да не шофира също придружил съпругата си до болница в Панагюрище, като до болницата шофирал самия свидетел. В един момент ищецът споделил със свидетеля, че ще разведе със съпругата му, тъй като от година не се разбират, карат се, ответницата не искала да живее с него. Свидетелят допълни, че ищецът положил усилия да се сдобри с ответницата ,но без резултат. Свидетелят не е присъствал на скандали между страните. От ищеца знае, че кавгите са им породени от имуществени спорове.

От разпита на свидетелката С. К. се установи, че познава и двете страни. С ответницата са приятелки повече от 40 години. Познава ищеца откакто са семейство със С.. Според свидетелката първоначално брачните им отношения били перфектни, разбирали се, допълвали се, били образец за семейство. Ищецът споделял на свидетелката, че ще се грижи за съпругата си ,ще я подсигури финансово, поради което не се налагало да работи и ответницата действително не работела, но според свидетелката била перфектна домакиня. Грижела се за къщата, за двора. Грижела се за съпруга си . Проблемите между тях се появили по повод къщата . Свидетелката чувала от ищеца, че ответницата е сребролюбец. Свидетелката допълни, че въпреки тези упреци ответницата подписала за къщата и не

получила нито стотинка в замяна. Свидетелката е чула размяна на реплики между съпрузите , но тъй като били на гръцки, не ги разбрала. В един момент и двамата и казали, че се развеждат. Свидетелката била чула лично от ищеца, че един ден като умре ответницата му ще наследи пенсията и нямало нужда да работи за 600лв. Тези думи свидетелката е чувала от ищеца много пъти. Свидетелката допълни, че ответницата не е работела поне 6 години по време на брака си с ищеца.

По реда на чл.176 от ГПК ищецът заяви, че получава пенсия в размер на 1045евро.

По реда на чл.176 от ГПК ответницата заяви, че в периода от 29.03.2013г. до 04.10.2022г. не е работил, и е била издържана от ищеца. Заяви, че от 04.01.2023г. е трудово ангажирана.

Въз основа на така очертаната по делото фактическа обстановка от правна страна съдът прави следните изводи:

Районният съд е сезиран с брачен иск за развод по реда на чл.318, предл.първо от ГПК във вр. с чл.49, ал.1 от, съединен с небрачни искове по чл.53 и чл.145 от СК.

По отношение на брачния иск- съдът намира същия за основателен по следните съображения:

Законът допуска прекратяването на брака при хипотезата на чл.49, ал.1 от СК в случаите, когато бракът е “дълбоко” и “непоправимо” разстроен. Безспорно се установи след анализ на доказателствената съвкупност, че бракът между ищеца и ответницата съществува формално. Между съпрузите не съществуват типичните за една пълноценна брачна връзка отношения, изградени на основата на взаимно уважение , разбирателство, привързаност. Между тях е настъпило отчуждение. Прекъснати са пълноценните им духовни и физически контакти. Отношенията им са изострени до степен, обосноваваща сериозен и непреодолим разрыв на брачната връзка като следва да се отбележи, че тези изводи съдът прави и на база личните си впечатления от поведението на двамата съпрузи в съдебна зала. И двамата демонстрираха изключително нисък праг на търпимост помежду си, не се изслушваха . Ето защо съдът счита, че е налице обективното състояние на дълбоко разстройство на брака, което състояние съдът квалифицира и като непоправимо, тъй като от обсъдената по-горе доказателствена съвкупност не се извежда и най- бегла индиция за евентуална корекция на поведението на всеки един от съпрузите в посока на хармонизиране на брачните им отношения. Бракът между страните е лишен от предписаното от закона и добрите нрави съдържание. Такава брачна връзка е безполезна за страните и е лишена от социалната си функция. Бракът придава правно значение на една житейски обусловена връзка , наситена със съдържанието, което разпоредбите на чл.14 и чл.17 от СК разписват, а именно – взаимно уважение, общи грижи за семейството и разбирателство. Липсата на тези компоненти води до разрушаване на брачната връзка. Анализът на доказателствените материали обуславя категоричния извод, че в брака на ищеца и ответницата е налице дефицит на всички тези , посочени по-горе компоненти. При това положение съдът счита, че е неоправдано запазването на брака на страните и съществуването му не е в интерес на съпрузите поради

което и на основание чл.49, ал.1 от СК следва да бъде прекратен с развод.

Съгласно разпоредбата на чл.49, ал.3 от СК законът задължава съда да даде оценка на поведението на съпрузите, довело до лишаване на брачния съюз от придаденото му съдържание, ако това е поискано от някой от съпрузите. Ответницата с писмения отговор направи искане за произнасяне по въпроса за вината, което се поддържаше и в хода на устните състезания.

С оглед конкретните данни по настоящото дело съдът намира, че дълбокото и непоправимо разстройство на брака се дължи на поведението на двамата съпрузи. От събраните по делото гласни доказателства се установи, че поведението и на двамата съпрузи е в разрез с повелята на чл.17 от СК, според която норма съпрузите са длъжни чрез взаимно разбирателство и общи усилия и съобразно своите възможности, имущество и доходи да осигуряват благополучието на семейството. Установи се, че ответницата не е искала да живее с ищеца, напуснала го е и се е установила да живее в друг град, което е в разрез с повелята на чл.15 от СК, според която норма съпрузите живеят съвместно. Установи се, че ищецът не е зачел дългогодишните всеотдайни грижи на ответницата за домакинството и за него самия/ грижите за двора, за къщата, за здравето му/. Установи се обаче, че само ищецът е положил усилия за заздравяване на брачната връзка, които не са дали резултат, тъй като не е срещнал взаимност от съпругата си в тази посока.

В този ред на мисли съдът намира, че и двамата съпрузи са компрометирали брачната връзка. И двамата не са проявили необходимата зрялост и отговорност един към друг и към създаденото семейство. Съдът намира, че е безпредметно да се обсъжда степента на вината на двамата съпрузи, тъй като не е необходимо вината да е еднаква /ППВС№1/1957г/. И при различна степен на вина бракът ще е дълбоко разстроен по вина и на двамата съпрузи, което според съда е налице в настоящия случай. Затова съдът приема, че поведението на всеки един от брачните партньори е станало причина за възникналото състояние на липса на дължимо съдържание на брачната връзка без възможност за преодоляване и без възможност за възстановяване на брачната общност. Вина за дълбокото и непоправимо разстройство имат и двамата съпрузи.

По отношение на небрачния иск по чл.53 от СК- фамилното име след развода:

Съгласно редакцията на чл.53 от СК – по правило ако съпругът, който е приел новата брачна фамилия, не заяви желание за възстановяване на предбрачното си фамилно име, си запазва брачната фамилия. В брачния процес ответницата е отправила изрично искане до съда за запазване на брачното си фамилно име -Т., добавено към нейното фамилно име Иванова, поради което съдът следва да се произнесе в този смисъл. Следва да се отбележи, че съгласно Решение №245/17.05.2011г. по гр.д.№1058/2011г по описа на ВКС новата правно уредба не поставя въпроса за фамилното име в зависимост от волята на съпруга, чието фамилно име е прието при сключването на брака. Ето защо ирелевантно е противопоставянето на ищеца след прекратяване на брака ответницата да продължи да носи неговото фамилно име.

Не следва да урежда въпроса за ползване на семейното жилище след прекратяване на брака, тъй като по категоричен начин се установи, че по време на брака същото е продадено на трети лица.

По иска по чл.145 от СК съдът намира следното:

Съгласно цитираната разпоредба невиновният за развода съпруг има право на издръжка. За издръжката на бивш съпруг важат общите условия за получаване и даване на издръжка – невъзможност за издръжка от собственото имущество поради нетрудоспособност и възможност за даване на издръжка. Идеята на законодателя е защита на съпруга, който след прекратяване на брака обикновено е в напреднала възраст, с влошено здравословно състояние, без доходи и собствено имущество. Следва да се отбележи, че първата предпоставка не е налице, тъй като съдът прие, че и двамата съпрузи имат вина за разтрогване на брака, поради което е безпредметно да се обсъждат и другите предпоставки, но за пълното на изложението следва да се посочи, че ответницата не установи невъзможност да се издържа от собствено имущество поради нетрудоспособност. Ето защо исковата претенция за заплащане на издръжка в размер на 300лв. за месеците октомври, ноември и декември 2022г. следва да бъде отхвърлен.

По разносните съдът намира следното:

Ищецът е внесъл първоначална държавна такса за развода в размер на 25 лв. и следва да бъде осъден да до внесе още 25 лв. държавна такса, тъй като окончателната държавна такса за допускане на развода е 50лв.

Воден от горното и на основание чл.49 ал.1 от СК Пазарджишкият районен съд

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД брака между Т. Т., гражданин на К., роден на 03.12.1949 г. с ЛНЧ ***** от град С., ул.“С. С.“№3 и С. К. И. с ЕГН ***** от град П., ул.“Н. Ц.“№4, вх.А, ет.3, сключен на 27.12.2008г в град П., / акт за граждански брак №470/27.12.2008г./ като дълбоко и непоправимо разстроен.

ОБЯВЯВА, че вина за разстройството на брака имат и двамата съпрузи.

ОТНОСНО ПОЛЗВАНЕТО НА СЕМЕЙНОТО ЖИЛИЩЕ: Не подлежи на уреждане, тъй като семейното жилище, находящо се в град С., ул.“С. С.“№3 е продадено на трети лица.

ОТНОСНО ФАМИЛНОТО ИМЕ НА СЪПРУГАТА : След прекратяване на брака съпругата С. К. Иванова- Т. ще продължи да носи брачното си фамилно име И..

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. К. И. с ЕГН ***** срещу Т. Т., гражданин на К., роден на 03.12.1949 г. с ЛНЧ ***** иск за издръжка на бивш съпруг за заплащане на издръжка в размер на 300лв. месечно за месеците октомври, ноември и декември 2022г.

Решението е неокончателно и подлежи на обжалване пред Пазарджишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____